

[Miljøministeren]

der kommunerne, der forestår driften af de afværgeforanstaltninger, der er besluttet.

Med lovens vedtagelse i 1983 lagde man til grund, at der fandtes ca. 500 kemikalieaffaldsdepoter. Der blev afsat 416 mio. kr. over en 10-års-periode til oprydning af disse. Heraf skulle staten betale 195 mio. kr., svarende til 47 pct., amtskommunerne 156 mio. kr., svarende til 37 pct., og kommunerne 65 mio. kr., svarende til 16 pct.

Virkeligheden har, som hr. Leif Hermann var inde på, vist sig at være anderledes. Der er nu, knap 5 år efter lovens vedtagelse, fundet, som forespørgeren gav udtryk for, over 1.400 kemikalieaffaldsdepoter, og jeg er enig i den vurdering, at der formodentlig kommer flere til.

Efter loven har jeg nedsat et Depotråd, der skal følge lovens administration. Det består af statslige, amtskommunale og kommunale repræsentanter. Rådet har i sin vurdering af administrationen af kemikalieaffaldsdepotloven indstillet, at der tilføres øgede midler til det fortsatte arbejde med loven. Depotrådets vurdering er oversendt til Finansudvalget og til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Lad mig understrege, at ingen nødvendige aktiviteter hidtil er blevet sinket af økonomiske grunde. Der foregår i dag såvel i Danmark som i andre lande en betydelig forskning i og udvikling af undersøgelsesmetoder og afværgeforanstaltninger på kemikalieaffaldsdepotområdet. Det er mit indtryk, at Danmark er langt fremme inden for dette område. Miljøministeriet vil også fremover investere såvel tid som forskningsmidler i oprydning af kemikalieaffaldsdepoterne.

Endvidere er man gået i gang med at indføre kortlægning og indrapportering af kemikalieaffaldsdepoter på edb. Dette vil formentlig virke tidsbesparende for såvel amtskommunerne som Miljøstyrelsen i deres arbejde med oprydningen af kemikalieaffaldsdepoterne.

Endelig skal jeg nævne, at jeg i sommeren 1986 nedsatte det såkaldte Affaldsudvalg. Udvalget fik til opgave at vurdere, hvorvidt lovgivningen på affaldsområdet er tilstrækkelig sammenhængende, herunder at foretage en gennemgang af kemikalieaffaldsdepotloven. I december 1987 afgav udvalget en betænkning, og den er nu sendt til høring hos en lang række organisationer og myndigheder. På baggrund af de anbefalinger, som betænkningen indehol-

der, samt de kommentarer, som høringsrunden måtte medføre, vil jeg tage stilling til, hvilke konkrete initiativer der skal tages for bl.a. at sikre en sammenhængende regulering af affaldsområdet og de økonomiske konsekvenser af disse initiativer.

I forbindelse hermed vil jeg naturligvis også tage stilling til den ovenfor nævnte indstilling fra Depotrådet om, at der tilføres øgede midler til det fortsatte arbejde med undersøgelser og oprydninger af kemikalieaffaldsdepoterne.

Jeg vil herefter i næste folketingssamling komme med forslag til, hvilke initiativer der bør iværksættes, ikke alene over for kemikalieaffaldsdepoterne, men på hele affaldsområdet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Uroen rundt om i salen gør det svært at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak til ministeren for svaret. Jeg skal senere, når jeg forelægger dagsordenen, komme med en kommentar til, hvorvidt svar og dagsorden hænger sammen.

Ministeren gennemgik kemikalieaffaldsdepotlovens system og nævnte bl.a. noget af det, som vel også er væsentligt at få taget med i denne betragtning – den forskningsmæssige indsats – for at hitte ud af, hvordan man bedst muligt tackler de problemer, der er forbundet med kemikalieaffaldsnedrivningen.

Nu er det imidlertid sådan, som det også fremgår af Affaldsudvalgets indstilling, at dette ikke kun er et grundvandsproblem, det er også et problem, der vedrører snart sagt enhver tidligere industrigrund, et problem, der derfor medfører vanskeligheder i forbindelse med byomdannelse, i forbindelse med udførelse af bebyggelsesplaner, ja et problem for den kommunale planlægning af arealanvendelsen. Det er også et problem vedrørende det sundhedsmæssige. Det er ikke længe siden, at vi i aviserne har kunnet læse om, hvordan den såkaldte Galvanogrund i Holmbladsgade i København har skabt nogle ganske alvorlige problemer for daginstitutioner og beboere i området.

Jeg havde egentlig håbet, at miljøministeren også i sine bemærkninger i sit svar på forespørgslen var kommet ind på dette spørgsmål.